INNOWACJA
„DZIECI SĄ DO ODKRYCIA”
ODYSEJA TEATRALNA – NOWOHUCKI PRZEGLĄD TEATRÓW SZKOLNYCH

„ *Człowiekiem jestem i nic co ludzkie, nie jest mi obce.”*

Podstawa prawna:

- Ustawa o systemie oświaty z 7 września 1991r./ Dz.U. z 2004r. Nr 256 poz.2572 ze zm./
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z 9 kwietnia2002r. w sprawie warunków prowadzenia działalności innowacyjnej i eksperymentalnej przez publiczne szkoły i placówki /Dz.U. z 2002r. Nr 56, poz. 506/

Autor innowacji: mgr Barbara Boruta – nauczyciel edukacji wczesnoszkolnej
mgr Dorota Florkiewicz – nauczyciel języka polskiego

Nauczyciele wprowadzający innowację: mgr Barbara Boruta – nauczyciel edukacji wczesnoszkolnej, mgr Dorota Florkiewicz– nauczyciel języka polskiego

Miejsce: Zespół Szkolno – Przedszkolny nr 5
31-636 Kraków
Os. Oświecenia 30

Czas realizacji: rok szkolny 2013/2014; 2014/2015; 2015/2016

Rodzaj innowacji: pedagogiczno - wychowawcza

WSTĘP:

Od kilku lat prowadzimy w naszej szkole koło teatralne „REKWIZYT” dla uczniów I i II etapu edukacyjnego. Nasze spotkania z dziećmi w ramach tego koła nie ograniczają się tylko do opracowywania spektakli. W dużej mierze poświęcamy czas na różnorodne ćwiczenia, które można ująć w kilka bloków:

- praca nad koncentracją i uwagą, podwyższanie kreatywnej aktywności,
- ćwiczenia wyobraźni, fantazji, poprzez nadawanie przedmiotom i sytuacjom nowych znaczeń, improwizacje, itp.,
- interpretacja tekstu,
- ćwiczenia ruchu – świadomość ciała, koordynacji ruchu,
- praca nad emisją głosu /mówienie śpiew, ćwiczenia oddechowe oraz dykcyjne o charakterze logopedycznym/,
- elementy tańca,
- ćwiczenia partnerskie, przez które chcemy wyrobić u dzieci nawyk odpowiedzialności (na scenie i nie tylko) za drugą osobę, wyczulenia na słabe i mocne strony partnera scenicznego oraz improwizacji.

Wszystkie wymienione wyżej elementy łączą się w pracy nad przedstawieniem, które jest podsumowaniem tych działań, czyli zdobytych umiejętności. Dzieci uczęszczające na zajęcia koła teatralnego rozwijają swoje zamiłowanie, jakim jest teatr, uczą się otwartości, pracy w zespole, odpowiedzialności za wspólne zadanie, spontaniczności, kreatywności, pracy ciała, umiejętności opowiadania historii oraz radości z zabawy. Zabawa w teatr jest pomysłem na spędzenie wolnego czasu, jest to też miejsce, gdzie uczniowie mogą wyzbyć się kompleksów, braku pewności siebie, gdzie zdobywają poczucie własnej wartości, nabywają swobody i otwartości w kontaktach z ludźmi.

Koło teatralne powstało wiele lat temu. Od kilku lat zwieńczeniem pracy nad spektaklem jest udział w ODYSEI TEATRALNEJ – PRZEGLĄDZIE TEATRÓW SZKOLNYCH, międzyszkolnym konkursie teatralnym dla uczniów szkół podstawowych i gimnazjów, organizowanym przez naszą szkolę, którego autorkami jesteśmy my. Patronat nad konkursem objęła RADA Dzielnicy XV.

CEL OGÓLNY INNOWACJI:

Głównym celem innowacji pedagogiczno - wychowawczej „ODYSEJA TETRALNA- PRZEGLĄD TEATRÓW SZKOLNYCH" jest integracja szkoły z ludźmi tworzącymi kulturę i sztukę oraz wspomaganie rozwoju młodego człowieka, dokonywanie w nim pozytywnych zmian. Wszystkie działania podejmowane w trakcie realizacji innowacji będą nastawione na trwałe otwarcie twórczych możliwości uczniów.

CELE SZCZEGÓŁOWE INNOWACJI:

- Zwiększenie motywacji do nauki, wiara we własne możliwości.
- Zwiększenie zakresu, zasięgu i atrakcyjności form edukacji kulturalnej.
- Przygotowanie uczniów do świadomego odbioru dzieł sztuki teatralnej.
- Rozwijanie umiejętności artystycznych i wrażliwości emocjonalnej.
- Rozwijanie koncentracji i wyobraźni, odpowiedzialności za własne działanie.
- Współdziałanie w grupie.
- Doskonalenie mimiki, ekspresji i plastyki ciała.
- Doskonalenie prawidłowej wymowy.
- Poznanie podstawowych zagadnień związanych z teatrem.
- Poznanie specyfiki pracy aktora.
- Poznanie procesu twórczego nad spektaklem.
- Kultywowanie tradycji regionalnych.
- Kształtowanie zamiłowania do literatury.
- Kształtowanie odpowiednich postaw i zachowań wobec napotykanych trudności.
- Integracja z uczniami innych szkół.
- Nawiązanie współpracy z innymi ośrodkami kulturalnymi naszego regionu.
- Rozwijanie aktywnego udziału w życiu kulturalnym społeczeństwa (udział w spektaklach teatralnych, występy przed publicznością, itp.).

KTO ZOSTANIE OBJĘTY INNOWACJĄ

Opracowany przez nas program innowacyjny przeznaczony jest dla uczniów I i II etapu edukacyjnego, uczestniczących w zajęciach koła teatralnego „REKWIZYT”.

OPIS

Niniejsza innowacja umożliwia wielostronne doskonalenie się. Poprzez udział w zajęciach teatralnych uczeń, nie tylko rozwija swoją wrażliwość na sztukę, ekspresję artystyczną, ale uczy się także współdziałania w grupie, odpowiedzialności za pracę własną i grupy. Uczy się, że ważny jest każdy element układanki, jakim jest teatr a w rzeczywistości każda osoba, która go tworzy. Ma na celu wskazanie uczniom, że każdy może być twórczy. Dzięki grze teatralnej, dramie dzieci staną się bardziej otwarte, samodzielne. Będą nie tylko potrafiły porozumieć się w grupie, ale także nabędą umiejętności, które pomogą im w całym procesie edukacyjnym. W trakcie realizacji innowacji uczniowie rozwiną w znaczący sposób swobodne wypowiadanie się, prawidłową wymowę sceniczną, poprawnego będą poprawnie budować zdania, czytać z umiejętnością interpretowania znaków interpunkcyjnych środkami pozajęzykowym (intonacja, pauza, zawieszenie głosu), słuchać ze zrozumieniem. Innowacja teatralno- dramowa pozwoli im w przyszłości świadomie odczytywać teksty kultury. Spotkania z teatrem spowodują, że będą oni potrafili dzielić się swoimi odczuciami z innymi, propagując upowszechnianie kultury. Dzięki innowacji wszechstronny rozwój ucznia zostanie przyspieszony.

RORMY I SPOSOBY REALIZACJI:

Program zakłada inicjowanie takich sytuacji dydaktycznych, które będą pobudzać do aktywności i zaciekawiać problematyką.

- Zabawy, improwizacje.
- Wykorzystywanie różnych technik dramowych, łączących zabawę z procesem uczenia się.
- Wycieczki dydaktyczne do teatru (zwiedzanie kulis, warsztaty).
- Poznanie pracy, tzw. ,,niewidzialnych w teatrze" ,tj. scenografa, choreografa, charakteryzatora.
- Wykorzystywanie nagrań przedstawień teatralnych, muzyki do spektakli, programów teatralnych i innych materiałów ilustracyjnych do analizy dzieła scenicznego.
- Wystawki o tematyce teatralnej.
- Szkolne konkursy plastyczne np. projekt scenografii, kostiumu czy najlepszego afiszu.
- Przygotowanie scenariusza utworu literackiego.
- Analiza recytacyjna tekstu poetyckiego (tzw. czytanie z podziałem na role).
- Opracowanie muzyki do przedstawienia.
- Nauka ruchu scenicznego.
- Przygotowywanie inscenizacji.
- Udział w Odysei Teatralnej.
- Analiza własnych dokonań i wyciagnięcie wniosków**.**

PRZEWIDYWANE OSIAGNIĘCIA UCZNIA

Realizując zagadnienia innowacji pedagogiczno - wychowawczej ,,Dzieci są do odkrycia" ODYSEJA TEATRALNA – NOWOHUCKI PRZEGLĄD TEATRÓW SZKOLNYCH związanej z przygotowaniem do percepcji i tworzenia sztuki należy oczekiwać podniesienia poziomu wiedzy i kultury ogólnej dzieci, rozwoju ich wrażliwości estetycznej oraz nabycia umiejętności dostrzegania i rozumienia

wartości. Zakłada się, że po realizacji innowacji uczniowie rozwiną w znaczący sposób następujące zdolności:

- Swobodnego wypowiadania się, prawidłowej wymowy scenicznej, poprawnego budowania zdań, wyrażania nawet pojedynczym słowem nastrojów i uczuć.
- Czytania z umiejętnością interpretowania znaków interpunkcyjnych środkami pozajęzykowymi: intonacja, pauza, zawieszenie głosu.
- Dokonywania analizy tekstu (praca w zespole).
- Dbania o estetyczne wykonywanie scenografii, rekwizytów, zaproszeń, plakatów.
- Bycia kulturalnym odbiorcą sztuki.

TEMATYKA DZIAŁAŃ:

- Udział w przedstawieniu teatralnym.
- Wrażenia po spektaklu – wypowiedzi ustne i plastyczne.
- Nawiązanie współpracy z aktorką Beatą Wojciechowską.
- Przygotowanie się do spotkania z aktorem Beatą Wojciechowską.
- Spotkanie z aktorem – poznanie pracy aktora „od kulis".
- Wrażenia po spotkaniu – gromadzenie słownictwa.
- Warsztaty z aktorem – panią Beatą Wojciechowską..
- Prezentacja scenariuszy i wybór jednego z nich.
- Przydział ról.
- Wykonanie dowolną (poznaną) techniką kostiumów.
- Prezentacja ról.
- Przygotowanie scenografii i rekwizytów.
- Wystawienie przygotowanego przedstawienia dla uczniów i rodziców.
- Wystawienie przedstawienia podczas ODYSEI TEATRALNEJ.

EWALUACJA

Ewaluacja jest zaplanowanym działaniem sprawdzającym, w jaki sposób zostały osiągnięte zakładane przez nauczyciela cele. Dzięki niej uczeń też może sam ocenić swoją pracę. Powinna być przeprowadzana cyklicznie po opracowaniu kilku tematów. Ewaluacja osiągnięć uczniów będzie mieć charakter kształcący, tzn. będzie ich wspierać w procesie kształcenia i wychowania. Dzieci będą oceniane przez pozostałych uczniów i zaproszonych na występy gości, w trakcie prezentowanych programów artystycznych. Przez cały czas trwania programu będzie prowadzona ewaluacja wspierająca, dzięki której program będzie doskonalony.

W toku realizacji innowacji zakładamy, że ewaluacji będą podlegać:

- atrakcyjność zajęć dla uczniów,
- jego praktyczność i użyteczność (ankiety),
- ciekawe prace uczniów, przedstawienia, konkursy,
- wystawianie przygotowanych przedstawień.

BIBLIOGRAFIA

1. M.Just, ,,Terapia dramą", Życie Szkoły, 2/2004.
2. T. Borowczyk, ,,Jak kształcić kulturę teatralną moich uczniów", ,,Język polski w szkole" nr 3. Kielce 2002/2003.
3. A.Dziedzic, M.Gudro ,,Drama w szkole podstawowej" Wydawnictwo Pedagogiczne ZNP, Kielce 1998.
4. A. Hausbrandt, ,,Elementy wiedzy o teatrze", wyd. 3, WSiP, Warszawa 1990.
5. K. Pankowska, ,,Edukacja przez dramę", WSiP, Warszawa 1997
6. Awgulowa J., Świętek W. : „Inscenizacje w klasach I – III. Warszawa 1997. WsiP.
7. Gogolewski T.: „Teatr lalek w klubie". Warszawa 1989.
8. Jurkowski H., Ryl H., Stanowska A. : „Teatr lalek, zagadnienia metodyczne". Warszawa 1982.
9. Brzechwa J.: „Bajki – Samograjki".
10. Podstawy programowe MEN – nauczanie zintegrowane kl. I – III.
11. Mineyko B.: „Improwizacje w klasach I – III". Warszawa 1982 WsiP.

12. Dejko J., Sokalska P.: „Kształtowanie postaw społeczno – moralnych u uczniów klas początkowych przy wykorzystaniu tekstów literackich. „Życie Szkoły” 1982 nr 2.
13. „Moja Szkoła” – program zintegrowanej edukacji w klasach I – III. Kielce 1999

ZAŁACZNIK 1

Scenariusz przedstawienia o tematyce prozdrowotnej
pt. **,,Jaś i Małgosia"**

Osoby: *Narrator, Jaś, Małgosia, Baba Jaga, Kocur.*

Narrator otwiera księgę z napisem ,,Jaś i Małgosia".

Narrator: Jaś i Małgosia..., chyba wszyscy znamy tę bajkę z dzieciństwa. Jednak nasza wersja jest nietypowa. Ukazuje problem skrzywienia kręgosłupa u dzieci. Z badań wynika, że co drugie dziecko w Polsce ma wadę postawy. Znaczny odsetek wad jest późno rozpoznawany, a w związku z tym ich leczenie przynosi gorsze wyniki. Posłuchajcie... . Dawno i niedawno, daleko i niedaleko stąd, mieszkały rezolutne dzieci: Jaś i Małgosia. Pewnego dnia wybrały się do lasu, aby nazbierać grzybów na pierogi.

Scena I

(Muzyka - odgłosy ptaków w lesie)
Jaś i Małgosia wędrują po lesie z ,,pajączkami" na plecach. Zbierają grzyby, ale przy każdym schyleniu się, pajączki brzęczą.

Jaś: Hop! Hop! Leśne licho! Echo! Echo1 Powiedz uchu! Nie przedrzeźniaj mnie maluchu!

Małgosia: Nie drażnij się z echem, bo się obrazi! Szukajmy grzybów!

Narrator: Dzieci zbierały grzyby i nawet nie zauważyły, że coraz bardziej oddalają się od domu.

Jaś i Małgosia śpiewają (na melodię ,,Stokrotki"):

Już mamy pełny koszyk
Prawdziwków i kozaków,
A mama je przyrządzi

Na wiele różnych smaków.
Borowik - grzyb szlachetny,
Najlepszy do bigosu.
Maślaczek i podgrzybek
Do pysznych zup i sosów.
A rydz wygląda pięknie,
W słoiku marynaty,
Bo rydz marynowany
To wielki przysmak taty.

Narrator: Dzieci chodziły tak długo, że słońce poczerwieniało już jak wielki malinowy lizak i zaczęło chylić się ku zachodowi, kryjąc się za koronami drzew.
Powiało chłodem. Ucichły śpiewające ptaki. Wkrótce zapadł zmrok, a w lesie zrobiło się nieprzyjemnie.

Jaś: Małgosiu, czuję, że ciarki chodzą mi po plecach. Nie mogłyby sobie pójść gdzie indziej?

Małgosia: Jak się przestaniesz garbić, to sobie pójdą! Jaaasiu, słyszysz?

Jaś: Co?

Małgosia: Muzyczkę taką: param, pam, pam, param,pam, pam...

Jaś: A...t... . To kiszki marsza mi grają.

Małgosia: Ale dlaczego fałszują?

Jaś: Bo jestem głodny. Zjadłbym nawet szpinak ze szpinakiem. Caaałą miskę szpinaku i do tego sałatkę ze świeżego szpinaku.

Małgosia: Mnie też burczy w brzuchu, choć najadłam się strachu.

Jaś: Ale, co to? Czuję jakiś apetyczny zapach...

Dzieci podążają za zapachem i dostrzegają chatkę z piernika.

Narrator: Dzieci z daleka ujrzały chatkę, która pachniała chałwą i wanilią. Zbudowana była z pierników. Jaś i Małgosia zabrali się do pałaszowania łakoci i zupełnie zapomnieli o nocy w samym środku boru, o tym, że są daleko, daleko od domu. Nagle z chatki wyszła dziwna, garbata postać. Nawet nos miała garbaty!

Baba Jaga: Smacznego! Chodźcie do mnie głodne smyki. U mnie w izbie jeszcze słodsze są pierniki. Dajcie mi swoje koszyki. Chociaż mój kręgosłup stary, nie przerażają mnie ciężary. W dzieciństwie, w szkole zawsze garbiłam się przy stole. Nigdy nie ćwiczyłam, bo tego nie lubiłam. Różne sporty? Nie dla mnie były i plecy mi skrzywiły. Teraz mam skoliozę, gorzej być nie może!

Kocur: Miau... Przypomnij sobie młode lata. Mówiła mama, mówił tata, mówiła pani w szkole: ,,Siedź prosto, ty matole!"

Scena II

Wszyscy wchodzą do chatki. Na stole stoi klatka dla ptaków.

Baba Jaga: Ha! Ha! A teraz Jasiu właź do klatki! Jak się utuczysz, zrobię z ciebie pyszną pieczeń. Teraz jesteś chudy jak pogrzebacz! Tucz się szybko, bo tłuścioszka mi potrzeba! Do tłuścioszka dodam zioła w siedmiu smakach i upiekę na obiadek jak kurczaka. Masz dwa dni, żeby przytyć dziesięć kilo, ty!
Gagatku - Niejadku!

Małgosia: Mój braciszek nie wejdzie do klatki! Nie jesteśmy żadne gagatki! Klatka jest za mała i schylać się trzeba . Na swój pomysł weź poprawę, że my dbamy o postawę!

Jaś: Nigdy nie garbimy się przy stole i chętnie ćwiczymy na w-fie w szkole. Mamy więc proste plecy, nie tak jak inne dzieci.

Małgosia: Babo Jago, jeśli darujesz nam życie, nagrodzimy cię sowicie.

Baba Jaga: Jak to? Macie radę na moje nierówno ustawione barki, brak symetrii w talii i odstające łopatki? Mówcie gagatki!

Kocur: Miau... Weź młotek i gwoździe, zrób skręt w prawo, potem w lewo i wyprostuj się jak drzewo.

Jaś: Bolą cię nieustannie plecy? Posłuchaj, co radzą dzieci.

Małgosia: Od dzisiaj unikaj ciągłego siedzenia! Nie masz nic do stracenia!
Dużo ćwicz, uprawiaj sport, swoja miotłę odstaw w kąt! Nie garb się bez przerwy, bo to działa nam na nerwy.

Baba Jaga: Ze mną już się nic zrobić nie da.

Jaś: Jak to? Wyleczy cię ortopeda!

Małgosia: A za darowane życie składamy na twe rączki nasze pajączki (dzieci podają pajączki). Przypomną ci o przebraniu odpowiedniej postawy. Miłej zabawy!

Baba Jaga: Dziękuję drogie dzieci. Od dzisiaj zadbam o swe plecy. A wy idźcie do domu i nie mówcie nikomu, że taka głupia byłam, że nigdy nie ćwiczyłam, dźwigałam ciężary i mam krzywe bary.

Kocur: Ha! Ha! Ha! Obiecanki cacanki!

Muzyka. Dzieci odchodzą machając Babie Jadze na pożegnanie.

Narrator: Przesłanie naszej bajki jest proste. Dbajmy o swoje plecy. Skolioza jest najpoważniejszym zniekształceniem kręgosłupa. Postęp skoliozy związany jest z okresami przyśpieszonego wzrostu dziecka, szczególnie przed okresem dojrzewania. Pilna obserwacja przez rodziców i nauczycieli pozwala na wczesne wykrycie skoliozy i właściwe leczenie, które pozwoli zapobiec późnym następstwom deformacji, groźnym dla zdrowia i życia powikłaniom. Zmieńmy od dzisiaj złe nawyki i zadbajmy o prawidłową postawę.

ZAŁACZNIK 2

MISTERIUM BOŻONARODZENIOWE

„ DO BETLEJEM NIE JEST TAK DALEKO”

I wejście/ ze światłem/ podkład muzyczny: solo

Recytator I

Maryja – oto MATKA, która uwierzyła,
że spełnią się słowa powiedziane jej od Pana.

Recytator II /poza sceną/

Matko Ciszy i Jasności...
Matko Przedziwna...
Matko Niewidzialnego...
Światło Twoich oczu
Pokój Twojej twarzy
- oto początek OCZEKIWANIA

Recytator III /motyw muzyczny/

Gabriel leciał powoli i z trudem,
Bo miał zwiastować nowinę
Tak nieoczekiwaną,
Że uginał się pod jej ciężarem.
Drżał nie wiedząc,
Czy ją zrozumie kobieta z krwi i ciała.
Posłańcy, którzy przynoszą nieoczekiwaną wieść,
Są równie zaskoczeni,
Jak ci, którzy ją otrzymują

Recytator IV

Wielka była radość
Gdy dzieweczka
O czole z błękitu
O spojrzeniu utkanym
Z ptaszęcych świergotów,
Bez sprzeciwu przyjęła nowinę,
I pochyliła w pokorze dłonie
Na których spoczęła równowaga człowieka.

Recytator V */ podkład muzyczny – radosny/*

Św. Józefowi ukazuje się trzykrotnie anioł,
Zawsze we śnie, pouczając go, co ma czynić.
Niebiańscy posłańcy pojawili się także
Przy pasterzach z okolic Betlejem
Wieszcząc narodziny Zbawiciela.

Uczeń – Anioł

Pastuszkowie, bracia mili.
Nie czekajcie ani chwili,
Oto w Betlejem, w stajence
Zrodziła Dziecię Panienka

Wesoła z nieba nowina:
Bóg Ojciec zesłał nam Syna.
Leży na sianku we żłobie,
Nie ma sukienki na sobie.
Tylko wół i osioł społem
Grzeją Dziecię ciepłem swoim.

Uczniowie – Anioły małe

My małe Aniołki niewiele mamy,
Ale za to Panu wdzięcznie zaśpiewamy */kolęda, pieśń śpiewana przez małe dzieci/*

Uczeń

Już teraz sami wiecie, o tym co się zdarzyło na świecie:
Chrystus przyszedł na ziemię, Mesjasz Zbawiciel.
Jemu ma być tej nocy wielka cześć oddana.
Chodźmy z pastuszkami witać tego Pana.

Kolęda : „Bóg się rodzi”

Uczeń / ewentualnie głos zza sceny

Do Betlejem nie jest tak daleko...

Uczeń – Anioł

A ludzie ciągle nie wiedzą,
Gdzie szczęścia szukać należy.
Nie wiedzą...a szczęście tak blisko –
W żłóbku ubogim leży....

Kolęda /Coś o żłóbku

Recytator VI

Dlaczego jest Święto Bożego Narodzenia?
Dlaczego wpatrujemy się w gwiazdę na niebie?
Dlaczego śpiewamy kolędy?

Dlatego, żeby się uczyć miłości do Pana Jezusa.
Dlatego, żeby podawać sobie ręce.
Dlatego, żeby się uśmiechać do siebie.
Dlatego, żeby sobie przebaczać.

Uczeń

O gwiazdo betlejemska zaświeć nam na niebie.
Szukamy cię wśród nocy, tęsknimy do ciebie.

Prowadź nas do stajenki, gdzie Chrystus złożony.
Bóg – człowiek z Panny świętej dla nas narodzony.

Uczeń

Historia się powtarza od tysięcy lat
Bóg przyszedł do swoich – odrzucił Go świat.
Ale on wciąż czeka, słabość ludzi zna
I serce otwiera – łaski dla nich ma.

Chłopiec :

Mam 15 lat-
Pragnąłem rodziców, a dostałem zabawkę,
Pragnąłem rozmowy, a dostałem telewizor,
Pragnąłem się uczyć, a dostałem świadectwo szkolne,
Pragnąłem myśleć, a dostałem wiedzę,
Pragnąłem być wolny, a dostałem dyscyplinę.
Pragnąłem miłości, a dostałem normalność,
Pragnąłem zawodu, a dostałem posadę,
Pragnąłem szczęścia, a dostałem pieniądze,
Pragnąłem wolności, a dostałem samochód,
Pragnąłem sensu, a dostałem karierę,
Pragnąłem sensu, a dostałem strach,
Pragnąłem zmieniać świat, a dostałem litość,
Pragnąłem żyć...

Recytator:

Ktoś pukał do drzwi naszych,
Aleśmy nie słyszeli
Ledwo starczyło czasu
Opłatkiem się podzielić

Ktoś odszedł z naszych domów
Wędruje, puka dalej
A my dla nieznajomych
Stawiamy biały talerz

Takeśmy się spieszyli
Kłócili i cieszyli,
Że wszystko pogubili
Z tej najważniejszej chwili.

Życzymy najlepszego
Opłatek każdy kruszy
I nikt nie wie dlaczego
Samotność mamy w duszy

Ktoś pukał do drzwi naszych
.....etc

Pieśń, kolęda – pastorałka nowoczesna

Uczeń:

Do Betlejem nie jest tak daleko.

- ono jest na głębokość dziecięcego serca,
- córka – na odległość wyciągniętych szeroko ramion,
- dziadek – na odległość ¾
- Jezus : Betlejem jest blisko
- Każdego dnia możesz tu dojść.

Uczeń:

- Kiedy zasiądziesz do stołu

W ten najpiękniejszy wieczór roku,
W wieczór narodzin Bożego Syna,
Kolęd, płatków śniegu, ciepła i spokoju

- Pomyśl o człowieku, który jest od ciebie na odległość myśli,
- Odłam dla niego kruszynę opłatka, bo człowiek jest od ciebie na odległość wyciągniętej ręki,
- Zanuć pieśń o narodzinach Bożego Syna z człowiekiem, który jest na odległość twego głosu.
- Kiedy uklękniesz do nocnej modlitwy, będzie się modlił z Tobą człowiek, który jest obok na odległość twego szeptu:
- By w tę noc nie było samotnych,
- By każdy z każdym dzielił się sercem z dobrymi łzami w oczach,
- By krzywe stały się prostymi,
- By ktoś przypomniał sobie kolędę dawno zapomnianą,
- By ktoś komuś przebaczył, ktoś się rozpłakał, ktoś zamknięte drzwi otworzył,
- By wszyscy byli dobrej woli, a nad światem pokój.

Kolęda, pastorałka o pokoju

Recytator:

By wszystko się nam rozplątało,
Węzły, konflikty, powikłania.

Oby się wszystkie trudne sprawy
Porozkręcały jak supełki,
Własne ambicje i urazy
Zaczęły śmieszyć jak kukiełki.

I oby w nas złośliwe jędze
Pozamieniały się w owieczki,
A w oczach mądre łzy stanęły
Jak na choince barwnej świeczki.

By anioł podarł każdy dramat
Aż do rozdziału ostatniego,
Kładąc na serce pogmatwane,

Jak na osiołka – kompres śniegu.

Aby się wszystko uprościło –
Było zwyczajne – proste sobie –
By szpak pstrokaty, zagrypiony
Fikał koziołki nam na grobie.

Aby wątpiący się rozpłakał
Na cud czekając w swej kolejce,
Matko Boska – cichych, ufnych –
Pomódlmy się w Noc Betlejemską
Z Noc Szczęśliwego Rozwiązania.

Uczeń

Codziennie jesteś świadkiem Bożego Narodzenia
Za naszych czasów przychodzi i staje wśród nas to samo dziecię Jezus.
Wyjdźmy Mu na spotkanie.
Kiedy rodzi się Bóg, niech tutaj w tym miejscu,
Niech w Tobie, nie będzie zimniej niż w tamtej stajence...

Kolęda – na wyciszenie.....

Kraków, 13 marca 2013r.

Opinia Rady Pedagogicznej

W dniu 13 marca 2013 roku Rada Pedagogiczna Zespołu Szkolno – Przedszkolnego nr 5 w Krakowie pozytywnie zaopiniowała innowację pedagogiczno – wychowawczą pt.: „Dzieci są do Odkrycia – Odyseja Teatralna – Nowohucki Przegląd Teatrów Szkolnych”, której głównym celem jest integracja szkoły z ludźmi tworzącymi kulturę i sztukę oraz wspomaganie rozwoju młodego człowieka, dokonywanie w nim pozytywnych zmian. Wszystkie działania podejmowane w trakcie realizacji innowacji będą nastawione na trwałe otwarcie twórczych możliwości uczniów.